

1.

– Ugyan, Eve, egyáltalán nem veszélyes. New Yorkban ebben a negyedévben csak Ezerhét-hátszáznyolcvan haltak meg nem természetes halállal ebben a negyedévben New Yorkban. Jim épp tegnap futotta át az összegzést – jegyezte meg Matt a mobiljából felpillantva. Nem akart vitába szállni anyuval, de ezt már ő sem tudta szó nélkül hagyni.

– Erre te azt akarod, a lányom legyen az ezerhét-hátszáznyolcvanegyedik? – sápítózott anyu. Lesajnálóan nézett ránk, aztán visszafordult a vízfóraló felé. – Jó, értem én. Elmegy a húsz éves lányom egy klubba, ahol alkoholt szolgálnak fel, és az odajárók jó része extasytól túlpörögve ugrál valamilyen borzalmas zenére, aztán majd bezsákolva kapom vissza.

– Huszonegy vagyok és rendőr, ezt mindig elfelejted – vettem közbe tényszerűen. – Egyébként sem az engedélyed kértem, csak megosztottam a tervem.

Megértettem anyu tiltakozását. Az ő szemében megengedhetetlen, hogy egy fiatal lány az éjszakában kódorogjon, ahol bármi megtörténhet vele. Gyanítom, nézetei kialakulásában nagy szerepet játszott a felmutatható apa hiánya, és a mai napig tisztázatlan fogantatásom.

– Csak egy hónap múlva töltöd be. – Figyelmeztetett anyu. Mélységesen felháborította, hogy odaálltam elé az esti tervemmel. Nem-És az is, hogy nem ám valami házibuliba akarok menni, hanem egy szexklubba.

Én, a visszafogott félhulla!

– És még mellette állsz! – förmedt anyurá Mattre sikoltással elvékonyodó hangon, mintha ő is csínytevésen kapott kamasz lenne. – Hallottam már arról a helyről!

Matt együttérzően megpaskolgatta a kezem. Hálásan néztem rá, majd-és igyekeztem nem azzal foglalkozni-és zrevenni, milyen jól áll neki az alvástól összekócolódott haj. Lehajtottam a fejem a konyhapultra. Anyu már nem ismert úgy, ahogyan szeretné igazán. Elképzelése sem lehetett arrólincs, hogyan éltem túl az elmúlt éveket, mit tettem, és mit tettek velem. Hiányzott a megszokott szex. A kiképzésem közben néha arra sem maradt idő, hogy levegőt vegyek. Jamie-vel, a szobatársammal, sokszor egymásnak estünk, ha már egyikünk sem tudta elviselni a nyomást.

Mattnek nem kellene a képbe kerülnie, de így is meglódukt vele kapcsolatban néha-néha a képzeletem.

A karomra támaszkodva pillantottam fel. Anyu lassú, szertartásos mozdulattal mérte ki a teaívét kannába. Kivette a tejet a hűtőből, majd Matt hátához simult, és letette az asztalra.

Commented [RK1]: Nagy számnak tűnik, még ha arányaiban, New York lakosságához képest nem is az, ettől ironikusnak hat a mondat.

Commented [RK2]: talán jobb lehet a statisztikát

Commented [RK3]: Kilépsz a nézőpontból. Honnan tudja a nézőpontkaraktered, mit akar Matt? Segíthet, ha így fogalmazod meg: Általában nem akart vitába szállni anyuval, de talán ezt már ő sem tudta szó nélkül hagyni. Ugyanis így a narrátor azt mondja el, véleménye szerint mit gondolhat Matt, nem a fejébe lát bele.

Commented [RK4]: Nem jó szövelezés. Úgy látom, ez az anya dühös, esetleg félti a gyerekeit. A sápítózás is jó, de a „lesajnáló”, az lenézést jelent, ez nem jelenik itt meg

Commented [RK5]: De a húszéves lány nem kaphat majd alkoholt, hiszen Amerikában 21 év a korhatár. Talán be sem engedik.

Commented [RK6]: Ahogy ezt kiemelted, ettől arra számítok, hogy rendőrként akar menni a klubba, nem magánemberként.

Commented [RK7]: Az anya nem tudja, hogyan lett terhes? Vagy azt nem tudja, kitől?

Commented [RK8]: Ez itt annyira lóg a levegőben, hogy először azt hittem, mégis váratlan ez a pár mondat, nincs igazán előkészítve, hogy az anyának amúgy lehetne fogalma a lány szexuális életéről, mert ilyen nyitottak. (Ezt később mondod el.)

Commented [RK9]: Ugyan jelezted, hogy szexklubba akar menni a lány, mégis váratlan ez a pár mondat, nincs igazán előkészítve, hogy az anyának amúgy lehetne fogalma a lány szexuális életéről, mert ilyen nyitottak. (Ezt később mondod el.)

Commented [RK10]: Fiú szobatársa volt? Ez nem túl gyakori. Vagy Jamie egy lány?

Commented [RK11]: Aha, szóval Matt igazából egy mostohaapa! Behozhatod ezt előbb, mert teljesen azt hittem, a narrátor pasija.

– Ne haragudj! – kérlelte Mattet. Magamban felnyögtem. Soha nem bírtam, ha mellettem enyeleg valakivel, és főleg nem tudtam elviselni, ha Matt-tel teszi, akiről mostanában a fantáziáim szóltak fantáziáltam. Kicsit kezdtem rosszul lenni. Ellöktem magam a konyhapulttól, hogy odamenjek elkészítsem a teámhozat. Addig sem kellett látnom, hogy csókolóznak. Ezek már magánéleti dolgok ügy, amikre nem vagyok kíváncsi.

De ezzel jár, hogy újra itthon lakom.

– Nem szeretném, ha elmennél – simított végig anyu a hátamon.

– Neked biztosan remek a fiatal hadnagyoddal, hallom majdnem minden éjszaka – jegyeztem meg szembe fordulva velük: –, de nekem is vannak bizonyos szükségleteim nekem is.

– Szexelni akarsz? – nevetett fel Matt.

– Gondoltam rá. – Rohadt sokszor. A fene abba, hogy mindig mindent ilyen nyíltan dumálunk meg! – Tudom, még nem vagyok az igazi, de nem csinálhatom ezt, le akarok számolni a félelmeimmel. Nem retteghelek attól, hogy meglótték, és emiatt fáj minden mozdulat. El akarok menni, hogy összeszedjek egy pasit. Fogadjátok el! Már nem tizenöt vagyok!

– Elfogadom, csak az a hely...

– Tökéletes arra, hogy találjak valakit anélkül, hogy stresszelnem kellene egy kapcsolat miatt. A gyógytornász szerint már semmi bajom, az idegességtől feszülnek be az izmaid. Nem fogok félni, mert egy orvos azt mondta, hogy fájdalmas lehet a szex. Indira is nyúz miatta. Mostanában sok dologban engedek neki.

– Nem csak neki engedsz. Lemondhatnád az autó-versenyt is. – Anyu átölelt. Jól esett, hogy a féltés tőle, még ha néha túlzásba is esettesik.

– Csak vezetnem kell, nem lesz vészes. Jó a reakcióidóm. Segíteni szeretnék.

– Nem lesz semmi gond, Eve. – bizonygatta Matt. – Ha Rita megnyeri a versenyt, akkor Harvey mesedélután tart a másik bandáról. Ideje kicsit megtörni Estevez lendületét.

– Nem tetszik ez nekem – mondta anyu a szokásos aggodalommal a hangjában.

– Egy kis autóversenytől nem lesz semmi baja. Ha a profi pályától félsz, akkor bevallom, attól én is. – Matt több, mint optimistán gondolt erre. A versenypálya félelmetes volt.

– Jó, ti tudjátok, de nem szeretném, ha a lányomnak baja esne! – Anyu mindkét kezét a feje fölé tartotta, és otthagyt a teám mellett. Pakolni kezdett.

– Nem lesz semmi gond! – ígértem, miközben rohadtul reméltem, megúszom minden baj nélkül. Matt szerint úgy vezetek, hogy egy csiga vidáman lehagyna.

Commented [RK12]: Légy pontosabb! Mit érez? Émelyeg? Kirázza a hideg? Mutass testérzetet.

Commented [RK13]: Mert mit gondolt, miért akar odamenni? Rendőrként?

Commented [RK14]: Milyen „igazi”? Még nincs jól? Mit nem csinálhat? Légy pontosabb. A figyelemfelkeltés egy jó dolog, de a mondat itt lóg a levegőben.

Commented [RK15]: Rettegheg attól, hogy újra meglóvik, vagy okozhat neki gondot, hogy meglótték és fáj mindene. Esetleg rettegheg amiatt, mert egyszer meglótték. De nem félek valamitől, ami már megtörtént.

Commented [RK16]: Most egy kicsit elvesztettem a talajt a lábam alól. Eddig az volt a kérdés, hogy a húszéves lány elmehet-e a városban egy szexklubba, továbbá felmerült, hogy tetszik neki a nevelőapja, most viszont hirtelen konfliktust váltottál, és a nevek is lógnak a levegőben.

Commented [RK17]: de hát most mondta, hogy fél tőle, akkor mitől optimista?

Commented [RK18]: Üresjárat a párbeszéd, nem lépünk előre érzelmileg, az anya újra és újra elmondja, hogy aggódik, a többiek meg igazából ellentétes válaszokat adnak.

Commented [RK19]: Elég teátrális kép

Commented [RK20]: De hát akkor miért remélik mindketten, hogy nyerhet?

~~Egy szűrővel kihalásztam a tea tetején úszkáló~~Leszűrtem a teafüvet és cseresznyevirág-szirmokat. ~~R~~ raktam háromkanálnyi cukrot a teába, és csurgattam bele egy kis citromlevet is. Kellott a barátnőmhöz a plusz energia. Előre láttam, Indira mekkora hisztit csap majd, ~~mert~~ ~~elmarad~~ a buli ~~elmaradása miatt~~.

Matt sandán vigyorgott.

– Kinek a tökeit képezed a citrom helyébe? – ugratott.

– ~~Naná, hogy aA~~ tiédet, ~~naná!~~ – Undort mímelve ~~felcsippenttem és, két ujjal fogva~~ ~~kidobtam~~ a kukába ~~dobtam~~ az összepréselt gyümölcsöt.

Anyu időközben lelépett, már csak azt láttam, ahogy becsukódik mögötte a bejárati ajtót.

– Szegény citrom! – grimaszolt Matt.

Egy pillanatig az arcába néztem, végül nem bírtam ki, hangosan felnevettem, majd, hogy lefoglaljam magam, és ne őt bámuljam, belekortyoltam a teámba.

– ~~Hagyd, Tulajdonképpen~~ hasonló reakcióra számítottam ~~anyutól~~. Mióta ~~hazatértem~~ ~~hazajöttem~~ Virginiából, ezt csinálja. Értem, meglöttek, volt pár kellemetlen hetem, mikor a fürdőbe sem tudtam elmenni a segítsége nélkül. Ettől automatikusan újra tizenöt vagyok. ~~Szót~~ fogadok, és nem megyek sehová este. Legközelebb akkor teszem ki innen a lábam, ha felhívtak az FBI-tól.

– Tehát már meghoztad a döntésed? – ~~kérdezte Matt aA~~ pultnak támaszkodva, és megpöckölte az asztalon heverő, vaskos borítékot.

– ~~Jaaa~~ – feleltem elnyújtva ~~a szót~~. Nem tudtam én sem, készen állok-e már arra, hogy dolgozzak. – ~~Reggel~~ postára adom a jelentkezésem az FBI-hoz. Belepakoltam az összes tesztet, amit csináltattak velem az elmúlt két évben. Kenneth elégedett, azt mondta megütöm az elvárt szintet, vár az ügynökei közé, amint végeztem a betanulással. Addig össze kell szednem magam. Aztán igyekszem hozni a szokásos, ~~túlontúl~~-normális énemet, hadd örüljön anyu – néztem a bőgrére savanyú képpel.

– Rettenetesen büszkék vagyunk rád! Két évet csináltál végig a legkeményebbekkel, felkészültél, és sikeresen levizsgáztál. Én tárt karokkal várnalak, akár már holnap beállhatnál a csapatomba.

– Nem, nem akarok a rendőrségen dolgozni. Tanulni akarok az egyetemen, míg az FBI be ~~nem~~ hív dolgozni. A múltkor majd kiesett az embereid szeme, amikor bementem hozzád. Szeretek nyomozni, de ~~egyelőre~~ csak itthonról ~~egyelőre~~. Ha van új ügyed, megoszthatod velem.

– Majd ~~szólszszólj~~, ha meggondoltad magad. Bármikor kérheted a jelvényed.

Commented [RK21]: Most akkor eldőlt, hogy nem megy a szexklubba? Mikor dőlt el?

Commented [RK22]: Matt nem tesz vagy mond semmit az anyával kapcsolatban, ezért húzom ki azt, hogy „hagyd”.

Commented [RK23]: Ha Matt is itt él velük fél éve, ezt mind tudja, azaz az olvasónak magyarázol. Kibeszélsz.

Commented [RK24]: Nem hagyhatod le a mondat felét. Esetleg: „Matt a pultnak támaszkodott és megpöckölte...”

Commented [RK25]: Most van reggel, nem?

– Soha! – jelentettem ki, majd felpillantottam rá, és beleprűszköltem a teámba a látványától. Még ilyen korán reggel is értékelni tudtam Matt izmos testének a szépségét. Éppen eElőre hajolt, így a farmerja tökéletesen ráfeszült a fenekére.

Mattet és engem egy egész képzeletbeli sivatag választott el egymástól. A homok már hatodik éve égette a lábamat, amióta először megláttam őt egy szál semmiben az alagsori fürdőszobánkban. Természetesen a mai napig zavarba tudott hozni már a pusztá jelenlétével.

Hat hónapja lakom újra itthon, azóta egetverő ostobaságokat vagyok képes csinálni a társaságában, ha ~~már~~-két mondatnál többet beszélünk egymással.

A túlcukrozott, forró tea rendesen félrecsúszott.

– Apácának kellene jelentkezned – jelentette ki fapofával –, nem az FBI-hoz!

– Kurvára vicces!

– Ne stíróld a fenekem, akkor nem tudózód le a teádat. Tök egyszerű. – A mosogatóhoz ment, hogy előblítse a bögréjét. Én ~~az-enyém~~-biztos távolságba toltam ~~magamtól a sajátomat~~ a pulton. Nem szerettem volna, ~~ha-hogy~~ egy újabb korty ~~ismételten~~-tévútra menjengy.

– Kényszermegoldás – vallottam krákogva. – ~~Ahhoz képest, hogy a~~Az előbb még arra bátorítottad anyut, engedjen el a sátán fattyaihoz partidrog hatása alatt tömegszexelni ~~egy klubba~~, most mégis arra kérsz, vonuljak be apácának? – kérdeztem, mire Matt ~~kuncogni kezdett~~, a háta megremegett a visszafojtott röhögéstől. – Némileg ellentmondásos, hadnagy úr!

– Vagy-vagy – ajánlotta. – Mindkét megoldás tökéletes, hogy ne érezd magad kellemetlenül a jelenlétemben. Pontosan úgy viselkedsz, mint évekkkel ezelőtt, amikor, ha hozzád szóltam, elpirultál.

– ~~Azért az s~~Segít, hogy ~~azóta~~ megtanultál ~~azóta~~-felöltözni. Nem érzem magam kellemetlenül most sem. El kell mennem, hogy összeszedjek egy tesztoszteronbombát, és ne a te hátsódat nézzem. Anyám kosztja mellett igazán elhízhatnál a kedvemért. Így nem vagy valami apukás.

– Egyszer a mostohaapád leszek, és akkor ígérem, olyan szigorú leszek, mint amilyen az anyád. – A szeme környékén ~~a-ráncok~~-halványan mosolyogtak ~~a ráncok~~. Édes tőle, hogy ilyen komolyan veszi a feladatát.

– Persze. Anyunak is tök jókor jut eszébe szülőt játszani. Jót tettél neki!

Megráztam magam, nem szabad Matt-tel ilyen szópárbajokba keveredni, semmi jó nem sülnhet ki belőle.

Eltettem a borítékot a táskámba. Rossz előérzetem volt ezzel kapcsolatban, ~~tuti~~ elutasításra számítottam, de nem ülhettem otthon a fenekemen.

Commented [RK26]: Ez nem jó kifejezés, ha konkrétan félrenyel!

Commented [RK27]: Romantikus történetekben nem ritkák az ilyen mondatok, de valójában nem érthető, hogy a napszak és az, hogy valaki jól néz-e ki, milyen összefüggésben áll.

Egyébként miért hajol előre Matt? Nem világos, mit is csinál ő éppen.

Commented [RK28]: Ez most meglep, mert idáig azt hangoztattad, hogy mennyire profi a lány. Persze az jogos, ha izgul, de itt nem azt mutatod, hogy izgul, hanem egyszerűen közlöd, hogy sikertelen lesz.

– Elvigyelek?

– Nem, az kéne még nekem, veled egy légtérben! – **szóltam hátra az előszobából.**

– Bűdös vagyok?

– Inkább tilos. – Igen, Rita, pontosan az ilyen szópárbajokba gondoltál az előbb. Matt az ajtókeretnek támaszkodott, nem néztem fel rá, minden figyelmem a kabátomra fordítottam.

– Ejnye, fiatal hölgy! – szólt rám Matt megrovóan.

– Azt ne merd mondani, hogy elfenekelnél, mert akkor sikítok! Mindez a te hibád!

– Csak mondd ki, ami a fejedben jár, miattam nem kell szégyenlősködni! – Karba font kézzel állt, várakozással az areánón nézett rám. Nem úszom ezt meg egy kézlegyintéssel.

Legyen, őszinte leszek!

– Éppen Rab-el-Hálin sétálok át cipő nélkül, a homok égeti a talpam, miközben kereszt helyett egy táblát cipelek, amin az áll: „Rá sem nézek többé anyám pasijára!” Közben reménykedem, hogy maláriát, sárgalázat vagy hastífuszt szerzek, esetleg megölnek, megerősokolnak, majd elnyeli a homok a testem, mielőtt a napfény kifakítja a táblán a festést.

– Kellemetlen kalandnak hangzik – vigyorodott el végre Matt.

– Az is, tekintve, hogy fegyveres katonák masíroznak a nyomomban, szüntelen kántálják a tábláról a szöveget, és ha nem lépek elég gyorsan, akkor belém eresztenek egy sorozatot. Az első olyan városba tartok, ahol kegyetlen polgárháború dúl, reménykedem egy csúnya halálban, esetleg a jóképű hercegben, akinek a fehér lova talán már megdőglött a sivatagban... de ő még így is megpróbál kimenteni engem.

A nyitásban megalapoztál egy érdekes érzelmi helyzetet, és az ezzel járó konfliktust. Alapvetően New Adult regényre számítok ennyi alapján, és tiltott kapcsolatra a lány és a (majdnem)mostohaapa között. Ez egy olyan helyzet, ami rengeteg, érzelmileg erős szituációt hozhat magával. Önmagában a vágyakozás izgalmas, ahogy a tiltott gyümölcs ábrázolása is sokszor nagyon vonzó, ugyanakkor, ha a lány az anyja párját szereti el, akkor egy elég erős belső konfliktust is meg tudsz jeleníteni.

A nyitásod leghangsúlyosabb részének ez a vonzalom tűnik, illetve az a kérdés, hogy mit fognak ezzel kezdeni, lehet-e bármit tenni ellene. Gyakorlatilag az írói ígéreted az, hogy lesz valami közöttük. Ugyanakkor mégis furcsa, hogy már itt az elején nyílt titok ez a vonzalom, mert kérdéses, hogyan lehet ezt fokozni, ahogy az sem egyértelmű, mit és mennyit tud ebből az anya, mert egy ponton elegánsan félretesz az ő karakterét, és köszönés nélkül eltűnik. (Előtte is főleg csak egy érzelmet látunk tőle: nem teljesen indokolt aggodalmaskodást.)

Commented [RK29]: Váratlanul az előszobában termett a karakter anélkül, hogy megmutattad volna, hogy elindul.

Commented [RK30]: Picit túlzásba vitted ezt a képet.

Időnként ellentétes információkat közölsz. Például az anya nincs képben a lány szexuális szokásairól, majd a lány arra gondol, mindent milyen nyíltan meg szoktak beszélni és nyíltan el is mondja, hogy hallja ám az anya és Matt szeretkezésének hangjait, és neki is vannak igényei. Ez a kettő nem passzol, mert annyira zavarba hozó célozni a szülő(k) szexuális életére és arra, hogy ezt hallja a gyerek, valamint kiállni a saját igényekkel, hogy nekik ez normális, akkor tulajdonképpen érthetetlen, miért mondtuk, hogy az anya nincs képben a lányával kapcsolatban.

Közben, ha megpróbálom összeszedni mindazt, amit a lányról tudok, zavaros képet kapok: húszéves és rendőr. Gondolom, hogy dolgozott rendőrként, ha meglőtték és rendőrnek mondja magát – csak most nem akar visszatérni (maga a sima rendőrképzés Amerikában kb. 22 hét – persze, ha nyomozónak és/vagy FBI ügynöknek tanul, az tarthat évek óta). Ha viszont sikeresen elvégezte az FBI képzését, miért biztos abban, hogy elutasítják? Egyáltalán biztos ebben, vagy csak tart ettől, esetleg azért tart a terepmunkától, mert meglőtték? Másfelől a felgyógyulás ideje alatt vélhetően dolgozhatna az irodában. (Általában a konkrét kórházi kezelés, felépülés után ez szokott lenni az első lépés.)

Míndez azért érdekes, mert amit mutatsz, mondasz a karakterről, az ellentétes. Alapvetően teljesen normális lehet az, ha rendőrnek készült, de meglőtték és most bizonytalan. Viszont akkor meg kell mutatnod, hogy mitől tart, meg kell mutatnod, hogy abban sem biztos, akar-e rendőrként dolgozni. Neki nem az fog gondot okozni, hogy ha bemegy a rendőrségre, ott a kollégák mustrálgatják (habár tény, hogy ez is problémás), hanem az, hogy nem biztos magában vagy fél. Ha nem árultad volna még el, hogy meglőtték, akkor hazudhatna magának is akár a narrátor, hogy ő a férfi kollégák pillantása zavarta – később állna össze nekünk is az igazság. Így viszont csak ellentétesnek tűnik az információ.

Azt még érdemes lehet átgondolni, hogy ha a főhősnő 6 éve él együtt Matt-tel, akkor nem biztos, hogy még mindig a jó pasit látja benne, akivel össze akar jönni. Az érthető, hogy az éppen kamaszdó, 14 éves lányban a jóképű férfi felbukkanása mindenféle gondolatokat vagy vágyakat ébresztett. De aztán 18 évesen elköltözött otthonról, és jó kérdés, hogy az alatt 4 év alatt nem lett-e apaszerű számára Matt. (Talán hihetőbb, ha az anya és Matt akkoriban jön össze, amikor Rita elköltözik.)

Aztán előkerül az autóverseny, de ezzel kapcsolatban is ellentétes dolgokat tudunk meg: jók Rita reakciói, vagy még a csigák is megelőznék? Ebből következően van esélye vagy nincs? Matt optimista vagy aggasztja az, hogy a versenyre profi pályán kerül majd sor? Ráadásul az egész verseny-téma lóg a levegőben, beékeled a fő nyitókonfliktus (elmege-e

Rita a klubba és tetszik neki Matt) közepére, és bár nagyon halványan sejteted, hogy valamilyen rendőrségi ügyel lehet összefüggésben, mégsem egyértelmű, miért került elő, mi a jelentősége itt.

Alapvetően nagyon jó az, ha a nyitásnál felkelted az olvasó érdeklődését, elhelyezel olyan információkat, amik miatt kíváncsi lesz és tovább olvas. Itt Rita sérülése lehet ez az infó, mert gyanítjuk, hogy van egy háttértörténete, amit később fogsz majd kibontani. Emellett ha éppen csak utalsz arra, hogy lesz valamilyen autóverseny, az is izgalmas.

Viszont most az autóversenyéről sok szó esik – mégsem kerülünk közelebb ahhoz, amit tudni lehet a dologról, csak körbe-körbe mennek a gondolatok, az anya folyamatosan aggodalmaskodik, majd eltűnik, félbehagyva a beszélgetéseket, nem lesz egyértelmű, mivel hatott végül is Ritára, miért nem megy el a klubba, és az autóversenyt is egyszerűen elfelejtjük, hogy a karakterek tovább folytassák a szóba hozása előtt megkezdett beszélgetést.

Ettől a nyitásnál nem lesz egyértelmű a fókusz, mintha beékelte volna még néhány gondolatot, amiknek egyelőre nincsen célja. Ez a plusz rész is céltalan és a nyitóbeszélgetésből is elvesznek információk (a főhős döntésének háttére).

A szöveg kellemesen olvasható, könnyed hangon megírt, jól passzol a műfajhoz. Néha egy kicsit túlbonyolítasz egy-egy mondatot, ezeket egyszerűsítettem. A sivatagos kép nagyon szokatlan, amitől egyfelől érdekes, másfelől nem teljesen értem, honnan jön, mi az alapja. Mi is közöttük ez a sivatag, ez a tiltás metaforája? Akárhogy is, egy kicsit túlzásba viszed már az idézett rész végén ezt a hasonlatot. A kevesebb itt több lehet.

A párbeszédeknel vigyázz arra, hogy a beszélgetések tartsanak valahova. Ha csak az a cél, hogy az olvasót képbe hozzuk a helyzettel, az kevés. Vagy ki kell futni valahová a társalgásnak, vagy erős érzelmet kell kapcsolni egy-egy megjegyzéshez. Most a legfontosabb probléma a nyitásonál, hogy nem látjuk a pillanatot, amikor a narrátor úgy dönt, nem megy el a szexklubba, és az okot sem mutatod meg, ami a döntése mögött áll. Mintha elfedné ezt a dolgot az autóversenyéről szóló beszélgetés, pedig az még csa előkészítés, és a jelenet tétje az lenne, hogy a lány elmegy-e a klubba.

Kevés leírást alkalmazol. Egy konyhában vagyunk, de ezt abból tudjuk meg, hogy szóba kerül a vízforraló, a teáskanna és a bögre előblítése kerül említésre – a helyszín hangulatát nem teremtet meg, pedig rengeteget megmutathatsz azzal is az anyából és Mattból, ha kitérsz arra, a konyha otthonos-e, steril-e, rendezett-e, milyen illat van, stb.

Érdeemes utánanézned a párbeszédok helyesírásának: mikor szükséges a kijelentő mondat végén az írásjel, mikor kezdjük a narrációt nagybetűvel, stb.

Össességében a nyitás alapján van egy izgalmas helyzet a történetben, ami nagyon érdekes külső-belső konfliktusokat okozhat mind az anya-lány viszony, mind Rita és Matt kapcsolata terén. Arra viszont érdemes odafigyelned, hogy megmutasd nekünk a főhősben megjelenő döntések hátterét, hiszen éppen az lehet az E/1-es narráció nagy előnye, hogy közel hozol minket ahhoz, ami a narrátorodat mozgatja.

Az információadagolásnál pedig arra ügyelj, hogy ne dobj be (túl hosszan) olyan információkat, mellékvágányokat egy társalgás közepére, amik elviszik a fókuszot.

Köszönöm szépen!

Róbert Katalin